

Anu Kaal: "Vaheld

Estonia talveaias jõuab vaatajate e

Noor lavastaja **Priit Ruttas**, kellele on see esimeseks iseisvaks tööks, ütles pressikonverentsil loo tutvustamisel, et ta lähtus vodevilli kui žanri ajaloolistest printsiipidest.

"Šarlatanid" on üks tuntu-
maid väga produktiivse ja kuul-
sa prantsuse näitekirjaniku
Eugène Scribe'i enam kui poo-
lesaja vodevilli hulgast. Scribe
kasutas hulgaliselt kaasautoreid

VAMBOLA SALUPUU foto
Sellel pildil, mis on pärit "Šar-
latanide" proovist, on näitle-
jad Anu Kaal, Tarvo Krall ja
Kalju Karask veel parukateta.

— üks mõtles välja loo, teine
lihvis dialooge, kolmas kuplee-
sid, neljas nalju jne. Tulemu-
seks olid vaimukad ja päevaka-
jalised kerge sisuga näidendid.
Originaalset muusikat kirjutati
neile väga vähe, tavaliselt kasu-
tati laule ja populaarseid viise
lavateostest. Eestis oli vodevil-
libuum 20. — 30. aastatel, nõu-
kogude ajal langes žanr põlu
alla.

Estonia talveaias tehakse
nüüd esimene katse vodevilli
rehabiliteerimiseks, ja analoo-
giliselt sajandivahetuse prant-
suse vodevilliga on siingi kaa-

: "Vaheldus on elu vürts."

"Eesti Sõnumid",
19. III 1955

jõuab vaatajate ette Eugène Scribe'i vodevill "Šarlatanid"

— üks mõtles välja loo, teine lihvis dialooge, kolmas kupleesisid, neljas nalju jne. Tulemuseks olid vaimukad ja päevakajalised kerge sisuga näidendid. Originaalset muusikat kirjutati neile väga vähe, tavaliselt kasutati laule ja populaarseid viise lavateostest. Eestis oli vodevilibuum 20. — 30. aastatel, nõukogude ajal langes žanr põlu alla.

Estonia talveaias tehakse nüüd esimene katse vodevilli rehabiliteerimiseks, ja analoogiliselt sajandivahetuse prantsuse vodevilliga on siingi kaa-

sautoreid palju. Näidendi tõlkisid Priit Ruttas ja Liina Keevallik, samas on Liina Keevallik ka koos Reili Evertiga etenduse kunstnikeks. Lavastaja sõnul teater neil kuigi suuri kulutusi teha ei lubanud ja seetõttu on kostüümid ja lavamööbel olemasolevatest kombineeritud. Ent lavastaja ise on saanud tulemusega rahul ja 19. saj. lõpu olustik on olemas. Muusikaliseks kujundajaks on Tõnis Kõrvits, kes valis selleks praeguseid populaarseid laule, sobivad vaimukad laulutekstid tegi Erki Peinar. Kõlavad, näiteks,

Allan Roosilehe hitt "Turvamees", omal ajal Kalju Terasmaa poolt tuntuks lauldud šansoon Champs-Élyseést, tsiteeritakse ansamblit "Ummamuu-du" jt.

Solistidel aitasid laulude omandamisel kaasa kontsertmeistrid Jaanus Juul ja Muusikaakadeemia tudeng Ele Sonn. Üliõpilastest osalejaid on teisigi — noore mehelemineku eas neiu Sophie rolli dubleerib teatri solisti Margit Saulepi kõrval laulutudeng Merle Hillep ja tagasihoidliku doktor Rémy osas on teatri ooperikoori artist Jaak

Jõekallas, kes õpib muusikaakadeemias. Vodevilli keskseteks kujudeks on literaat Delmar, keda kehastab Vanalinna-studio näitleja Tarvo Krall, ja ajakirjanik Rondon Alari Põldoja esituses. Madame de Melcourt (Anu Kaal) ja Delmar koos oma teenriga (Väino Aren) otsustavad teha doktor Remy üleöö kuulsaks ning sellega Sophie isale monsieur Germont'ile (Kalju Karask) vastuvõetavaks väimeheks.